

Bakalářská práce Andrey Veverkové se zaměřuje na období v dějinách Univerzity Karlovy, které bývá často přecházeno s tím, že univerzita byla zavřena (1939–1945). Posuzovaná práce se zabývá z velké části písemnostmi vydávanými univerzitou právě v tomto období. V tomto ohledu se jedná o práci záslužnou, byť se zabývá pouze diplomatickou analýzou vybraných písemností.

Několik připomínek bych měla k celkové koncepci práce. Úvod věnovaný dějinám univerzity od jejich počátků by mohl být z velké části vynechán, popřípadě koncipován jinak (některé pasáže působí velmi archaickým dojmem, popřípadě jsou příliš závislé na hodnotících soudech necitované literatury: „Univerzita se nebála pokrokových myšlenek a roku 1417 se přihlásila k husitství ...“ , s. 13). Možná by bylo lépe, kdyby se autorka soustředila na dobu po roce 1882 (tedy po rozdělení univerzity na českou a německou) a možná by bylo na místě se alespoň okrajově zmínit – vzhledem k diplomatickému zaměření práce – o úřední praxi zhruba od konce 19. století.

Jádro práce spočívá v diplomatické analýze vybraných písemností rektorátu a jednotlivých fakult Karlovy univerzity od roku 1938 do roku 1945, přičemž je zachyceno i období po květnu 1945. Trochu mi v textu chybí důkladnější zdůvodnění, proč byly vybrány zrovna uvedené dokumenty – zda byl rozhodující typ písemnosti (zachycení různých druhů písemností), zda měly být zastoupeny všechny fakulty, zda měla vliv i jedinečnost písemnosti (memorandum z roku 1939) atd. Oceňuji snahu zachytit alespoň částečně základní typy spisové agendy (studentika, korespondence s ministerstvem, zápisy ze zasedání profesorských sborů) a porovnat její četnost v jednotlivých obdobích (do listopadu 1939, do května 1945, po květnu 1945). Základní diplomatický popis je také bez větších chyb – jen není jasné, zda na s. 24 zmiňovaný podlouhlý formát či na s. 30 uvedený netypický podlouhlý formát je klasický podlouhlý formát úředního papíru užívaný v kancelářích běžně ještě ve 30. letech 20. století, kdy začal být nahrazován modernějším formátem A4, nebo nějaký jiný formát. Hlavní přínos práce vidím ve zkoumání problematiky úřední agendy univerzity v době, kdy byla uzavřena, nicméně jako úřad stále, byť omezeně, fungovala. Stálo by za to ještě podrobněji zkoumat, jak se agenda lišila do konce roku 1942 a v následujícím období. Vysoké školy byly původně uzavřeny na tři roky a například v agendě německé univerzity jsou jasné změny právě v době kolem konce roku 1942, v zásadě se řešilo, co s českými profesory, kteří byli stále zaměstnanci univerzity. Ale to je jen námět na další širší výzkum.

Významnější výhrady mám ke psanému stylu práce, autorka by si měla v dalších pracích dát pozor na to, aby nebyla příliš ovlivněna jazykem studovaných pramenů. Zde se to projevuje v několika ohledech – zejména v úvodní pasáži se autorka nevyhnula občasnému přejímáním archaických, někdy až národovecky vypjatých formulací (zřejmě Vojtíšek?), např. „Spolu s českým národem již od svého založení vzkvétala a stejným dílem i upadala“ (s. 13), objevují se přívlastky typické pro danou dobu, bez uvození jakožto citátu („mladá republika“), ale archaismy nalezneme i v diplomatické analýze dokumentů („neboť tato písemnost nemá žádných příloh“, s. 25). Sporadicky nalezneme i pravopisné chyby (např. udělení Masarykovi studentské nadace, s. 27).

Přes uvedené nedostatky oceňuji téma práce i provedení výzkum a doporučuji práci k obhájení, navrhuji hodnocení mezi stupni chvalitebně/dobře.

31. 8. 2018

Mgr. Jana Ratajová, Ph.D.